

روش‌های معمول جهت تشخیص سطوح مختلف پلولئیدی در گیاهان

از : علی محمد خانی

با توجه به اهمیت تعداد پایه‌های کروموزومی (n) در بروز خصوصیات گیفی و کمی گیاهان متدهای مختلفی برای تشخیص تعداد کروموزومهای آنها ابتدا بررسی و سپس مورد کار برد قرار گرفته است که این متدها را بطور کلی میتوان بدو دسته زیر تقسیم نمود .

الف : روش مستقیم ب : روش‌های غیر مستقیم

الف : روش مستقیم = گنترل کروموزومی (شمارش کروموزومها) :

این متدهای مشخص نمودن تعداد کروموزومهای گیاهانی که پایه‌های کروموزومی مختلف دارند و همچنین جهت مشخص کردن گیاهان با تعداد کروموزومهای ناقص (آسپلوبیود) از گیاهانی با تعداد کروموزومهای کامل (آیوپلوبیود) بسیار مفید بوده و این روش در حال حاضر در برخی از موسسات تحقیقاتی دنیا از جمله موسسه اصلاح و تهیه بذر چندرقند کرج مورد استفاده می‌باشد در زیر برای آشنایی بیشتر نحوه کار این روش بطور مختصر می‌آید ابتدا قسمتی از مریستم انتهایی جوانه چندرقند را بطول یک سانتی متر جدا کرده و جهت منقبض نمودن کروموزومها بمدت ۳ ساعت در داخل محلول هیدرولوگی کیتولین (C₉H₂NO) قرار میدهند و پس از سه بار شستشو در داخل محلول (C₂H₅OH + HCl) با نسبت یکی اسید و دو تا الکل بمدت ۱۵ دقیقه قرار میدهند پس از اینکه رنگ نمونه بزردی گرایید آنرا با آب مقطر شسته و بوسیله کاغذ خشک کن نم آنرا میگیرند سپس نمونه را روی لام قرار داده و قسمت پائین جوانه را نگهداشت و بقیه را حذف میکنند و قطره‌ای اورستین ۲ درصد روی آن میریزند و بالا مل آنرا می‌پوشانند در این موقع نمونه جهت مطالعه میکروسکوپی آماده است ضمناً " این روش با استفاده از قسمت انتهایی ریشه بذور تازه جوانه زده بیشتر کار برد داشته ولی باید مدت توقف نمونه در محلول

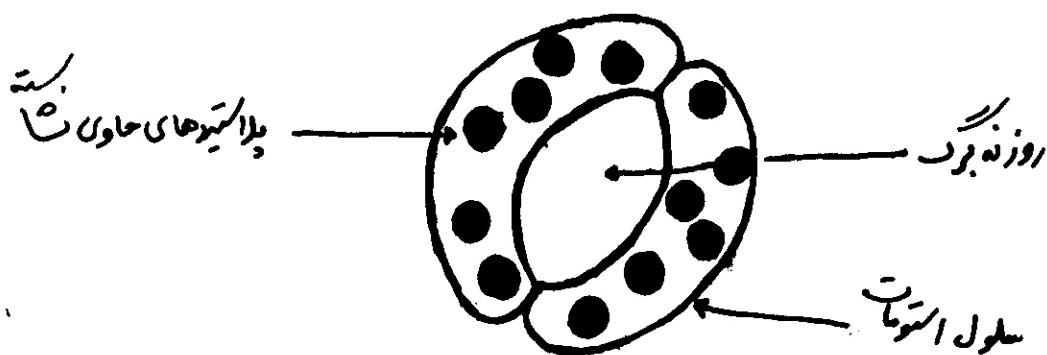
فوق به ۲۵ - ۳۰ دقیقه افزایش یابد .

ب = روش های غیر مستقیم :

با توجه به نیاز روش مستقیم به مهارت و تخصص خاص خود و صرف وقت زیاد جهت توده های بزرگ روشهای غیر مستقیم که براساس تفاوت صفات سلولی استوار هستند میتوانند مورد استفاده قرار گیرند زیرا کار برد این روش بسیار ساده میباشد در ضمن انتخاب یک روش غیرمستقیم بسته بگونه های مختلف گیاهان متفاوت میباشد در زیر ۴ نمونه از معمول ترین این روشهای شرح داده میشود .

۱- شمارش پلاستید ها

یکی از ساده ترین راههای تعیین پلوئیدی در چندین قند شمارش تعداد پلاستیدهای سلولی استیومات میباشد . برای این منظور با سرسوزن سر زیزهای بشره زیرین برگ چندین قند را جدا کرده و یا محلول پتابسیم یده (۲ گرم KI + ۳۰۰ cc آب مقطر) آغشته میکنند با این عمل پلاستید های سلولهای محافظ روزنه های برگ چون حاوی نشاسته میباشند برئی آبی تیره در میآیند بلا فاصله بشره مورد نظر را روی لام قرار داده و بالا مل آنرا میپوشانند سپس زیر میکروسکوپ مطالعه میکنند . پلاستیدها با ساختمان گروی و اندازه های نسبتاً " درشت خود در زیر میکروسکوپ به سادگی قابل شمارش (شکل شماره ۱) هستند .

شکل شماره ۱ = سلولهای محافظ روزنه برگ چند در زیر میکروسکوپ (استوماتها)

شمارش پلاستیدها ببروی سلولهای روزنہ برگ در چفندرهای با سطوح مختلف پلوبئید (دیپلوبئید تریپلوبئید و تترابلوبئید) . بطور عملی توسط ۲۵ گارشناس (نگارنده و ۲۶ گارشناس دیگر) بررسی شده که نتایج آن در جدول شماره یک و منحنی مربوط (دیاگرام الف) آمده است .

روش مطالعه بدین صورت است که ابتدا هریک از افراد سه برگ چفندر قند با سطوح مختلف پلوبئیدی (یک برگ دیپلوبئید ، یک برگ تری پلوبئید و یک برگ تترابلوبئید) تهیه کرده و ببروی هریک از برگها تعداد پلاستید های مربوط به سلولهای پنج روزنہ را بطور مجزا شمارش و یادداشت کردند که حداقل و حداًکثر تعداد پلاستیدهای مربوط به ۵ شمارش از هر برگ تحت عنوان range

و میانگین مربوط نیز تحت عنوان mean برای هر فرد در جدول آمده است

بطور گلی از بررسی های فوق نتیجه میگیریم که یک گیاه تترابلوبئید دارای تعداد بیشتری پلاستید در -

سلولهای استوماتهای خود نسبت به دیپلوبئید های آن گیاه میباشد و تعداد آن در چفندر قند تترابلوبئید تقریباً " دو برابر دیپلوبئید و در چفندر قند تری پلوبئید تقریباً " ۱/۵ برابر دیپلوبئید ها میباشد با توجه به موضوع فوق بنظر میرسد که تعداد زنوم های یک گیاه با تعداد پلاستیدهای موجود در سلولهای روزنے های برگ آن همبستگی مشتبه دارد .

جدول شماره ۱ : نتایج اندازه گیریهای آزمایشگاهی

شماره آزمایش (نفر)	دیپلوعید mean	دیپلوعید range	تریپلوعید mean	تریپلوعید range	تریاپلوعید mean	تریاپلوعید range	
۱	۱۲/۸	۱۱-۱۴	۱۷/۴	۱۶-۲۰	۲۰/۰	۱۹-۲۳	
۲	۱۲/۸	۱۰-۱۵	۱۵-۰	۱۴-۱۶	۲۵/۲	۲۲-۲۷	
۳	۱۲/۰	۱۱-۱۳	۱۷/۴	۱۳-۱۵	۲۳/۰	۲۱-۲۵	
۴	۱۴-۰	۱۳-۱۵	۱۶/۸	۱۸-۲۲	۲۳/۰	۲۰-۲۹	
۵	۱۲/۶	۱۲-۱۵	۱۶/۲	۱۲-۱۵	۲۱/۰	۱۶-۲۶	
۶	۱۳/۰	۱۲-۱۵	۱۴/۸	۱۳-۱۶	۲۱/۴	۲۰-۲۳	
۷	۱۴/۲	۱۳-۱۶	۱۶/۴	۱۶-۱۷	۲۰/۸	۱۸-۲۳	
۸	۱۴/۰	۱۳-۱۶	۱۸/۶	۱۸-۱۹	۲۵/۰	۲۴-۲۶	
۹	۱۳/۸	۱۳-۱۵	۱۷/۲	۲۰-۲۲	۲۵/۸	۲۴-۲۷	
۱۰	۱۵/۴	۱۲-۱۶	۲۱/۰	۲۰-۲۳	۲۵/۸	۲۴-۲۸	
۱۱	۱۱/۸	۱۰-۱۳	۱۴/۴	۱۱-۱۸	۱۵/۸	۱۵-۱۷	
۱۲	۱۳/۸	۱۲-۱۶	۱۷/۰	۱۶-۱۸	۲۲/۸	۲۰-۲۵	
۱۳	۱۲/۸	۱۰-۱۶	۱۶/۸	۱۴-۲۰	۲۲/۰	۲۰-۲۴	
۱۴	۱۴/۰	۱۲-۱۶	۱۹/۲	۱۸-۲۰	۲۴/۲	۲۰-۲۶	
۱۵	۱۶/۸	۱۴-۱۶	۱۸/۴	۱۷-۲۰	۲۱/۶	۲۰-۲۳	
۱۶	۱۶/۸	۱۳-۱۶	۱۹/۲	۱۸-۲۱	۲۲/۲	۲۲-۲۶	
۱۷	۱۵/۸	۱۴-۱۹	۱۶/۲	۱۵-۱۸	۲۴/۰	۲۲-۲۶	
۱۸	۱۵/۰	۱۳-۱۷	۱۶/۸	۱۵-۱۸	۲۲/۰	۲۱-۲۳	
۱۹	۱۱/۲	۱۰-۱۳	۱۶/۶	۱۵-۱۹	۱۹/۲	۱۷-۲۲	
۲۰	۱۳/۰	۱۰-۱۹	۱۹/۴	۱۸-۲۱	۲۲/۴	۲۱-۲۳	
۲۱	۱۱/۸	۱۱-۱۲	۱۷/۸	۱۷-۱۸	۲۳/۸	۲۲-۲۴	
۲۲	۱۳/۰	۱۲-۱۴	۱۴/۸	۱۴-۱۶	۲۴/۴	۲۳-۲۶	
۲۳	۱۵/۶	۱۲-۱۷	۲۱/۴	۱۷-۲۵	۲۶/۶	۲۱-۳۱	
۲۴	۱۲/۸	۱۲-۱۴	۱۹/۸	۱۸-۲۲	۲۲/۰	۲۰-۲۴	
۲۵	۱۳/۴	۱۲-۱۶	۱۴/۰	۱۱-۱۷	۲۲/۰	۲۱-۲۵	
میانگین کل آزمایش		۱۳/۸	۱۰-۱۹	۱۷/۲	۱۱-۲۵	۲۲/۸	۱۵-۳۱

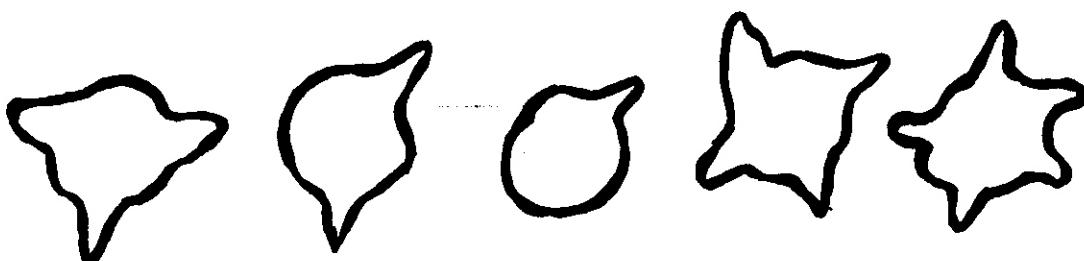
۲- تعیین پلوبئیدی از طریق اندازه گیری قطر دانه های گرده :

یک سنجش ساده دیگر جهت مشخص کردن پلوبئیدی در گیاهان اندازه گیری قطر دانه های گرده میباشد

برای اینکار ابتدا پولن های گل های باز شده چندرقند را در داخل محلول فوشین قرار داده و سپس روی لام قرار میدهند و در زیر میکروسکوپ مجهز به میکرومتر قطر آنها را اندازه میگیرند درحقیقت اندازه قطر دانه های گرده تتراپلوبئید بزرگتر از دیپلوبئیدهای همان گونه گیاه میباشد (قطر دانه های گرده چندرقند دیپلوبئید حدوداً ۱۸ و در تتراپلوبئید حدوداً ۲۷ میکرون میباشد) .

۳- مطالعه پلوبئیدی بوسیله شمارش تعداد زائیدهای رویشی دانه گرده دولپهای ها :

روش کار چنین است که گل رسیده یک گیاه دیپلوبئید و یک گیاه تراپلوبئید از یک گونه مثلاً " تیره سیب زمینی را گرفته و روی لام های جداگانه تکان میدهند سپس با سوزن سرنیزهای با فشار دادن به بساکهای روی لام با پاره شدن بساکهای دانه های گرده آزاد میگردد بعد از این عمل یک قطره محلول که حاوی یک قسمت اسید سولفوریک ۹۵ درصد و سه قسمت اسید استیک ۲ درصد است روی آن ریخته و بالا مل می پوشانند و زیر میکروسکوپ مطالعه میکنند در این حالت پولن های هاپلوبئید (مربوط به گیاهان دیپلوبئید) بصورت از ۲ و حداقل ۳ زایدهای و حال آنکه پولن های دیپلوبئید (مربوط به گیاهان تراپلوبئید) بصورت ۴ و حداقل ۵ زایدهای دیده میشوند مانند شکل های زیر .

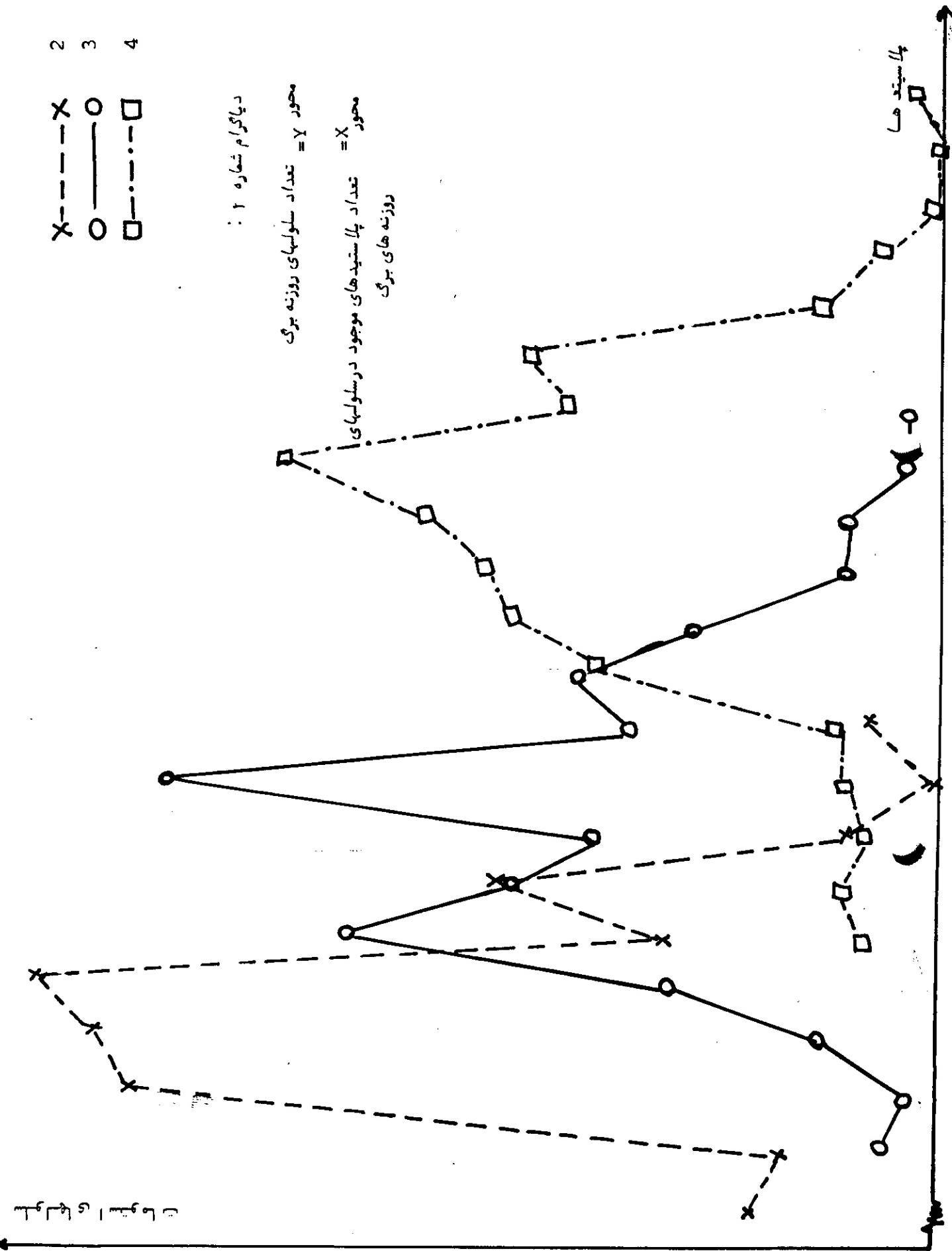

پولنهای مربوط به گیاهان دیپلوبئید

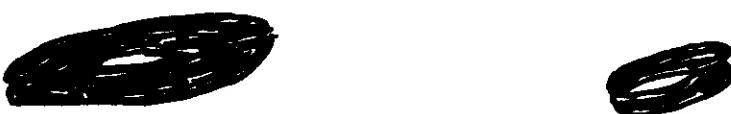
دولپهای ها در زیر میکروسکوپ

پولنهای مربوط به گیاهان تراپلوبئید

دولپهای ها در زیر میکروسکوپ

۴- تعیین پلولیدی بوسیله اندازه گیری طول استوماتها (سلولهای اطراف روزنه های برگ) روش کار چنین است که ابتدا حدود یک سانتی متر مربع از بشره زیرین برگ گیاهی مثل چاودار را با محلول Nail Varnish میپوشانند پس از چند دقیقه بشره مورد نظر بصورت پوسته نازک خشک شدی درمی آید که بوسیله سوزن سرنیزه ای بآسانی از سطح برگ جدا میشود سپس آنرا روی لام قرار داده و قطره آبی نیز روی آن می ریزند و بالا مل آنرا می پوشانند و در زیر میکروسکوپ که دارای میکرو متر باشد قرار میدهند بطور گلی مشاهده میگردد که طول استوماتها گیاه تراپلولید دقیقاً " دوبرابر طول استوماتها ی گیاه دیپلولید آن میباشد (طول استوماتها در گیاه تراپلولید چاودار ۲۵ میکرون و در دیپلولید همان گیاه ۱۵ میکرون میباشد) .

شکل استوماتها در چاودار دیپلولید
(طول ۱۵ میکرون در زیر میکروسکوپ)

بطور گلی متدهای غیرمستقیم در مورد گیاهانی که دارای تعداد کروموزومهای زیادتری هستند روش قابل اعتمادی میباشند . از معایب روشهای غیر مستقیم اینست که گاربرد آنها فقط در مورد گیاهانی که حداقل در یک یا دو ژنوم اختلاف دارند روشهای موفقی خواهند بود . گیاهانی که تنها در تعداد کمی کروموزوم اختلاف دارند (آئوپلوبتیدها) در ضمن در متدهای غیر مستقیم معمولاً " تفاوت بین دیپلوبتید ها و تراپلوبتید ها بهتر از تفاوت تری پلوبتید ها و دیپلوبتید ها مشخص میگردد .

منابع مورد استفاده :

۱- علی محمد خانی قسمتی از نتایج بررسیهای انجام شده در آزمایشگاه سیتوژنتیک
دانشکده کشاورزی واکینگن هلند

۲- Dr.Ir.W.Lange, Cytogenetics As a Tool In Plant
Breeding , 1981

۳- Ing.G.J.Speckman And Dr.Ir.Lange, Practical
Exercises In Cytogenetics, 1985